

АВТОБІОГРАФІЯ

Я, Петришин Олександр Віталійович, народився [REDACTED] у [REDACTED]. У 1985 р. закінчив Харківський юридичний інститут (нині – Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого), в якому пройшов шлях від стажиста-дослідника до професора, завідувача кафедри.

– 1999–2000 рр. – начальник Управління планування та координації правових досліджень Академії правових наук України (нині – Національна академія правових наук України),

– з 2000 р. – заступник директора з наукової роботи Науково-дослідного інституту державного будівництва та місцевого самоврядування Академії правових наук України;

– 2002–2007 рр. – головний вчений секретар Академії правових наук України;

– 2007–2010 рр. – віце-президент;

– з грудня 2010 р. до березня 2016 р. – перший віце-президент;

– з березня 2016 року обраний загальними зборами НАПрН України президентом Національної академії правових наук України. Водночас обіймаю посаду завідувача кафедри теорії та філософії права Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого.

У 1988 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук, у 1999 р. – дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук. У 2002 р. присвоєно вчене звання професора. В 2002 р. обраний членом-кореспондентом, а у 2004 р. – дійсним членом (академіком) Національної академії правових наук України.

За період роботи на усіх посадах зарекомендував себе виключно з позитивної сторони. Зокрема, проявив себе як високофаховий науковець-правник, організатор юридичної науки та освіти, який здатний ефективно вирішувати складні теоретичні та практичні завдання. Створив власну наукову школу, яка широко відома не лише в Україні, але й далеко за її межами. Під моїм керівництвом було захищено 9 докторських та 40 кандидатських дисертацій.

Є автором понад 300 наукових праць, опублікованих в вітчизняних та міжнародних виданнях, з них монографій та підручників – 50. Заступник головного редактора та співавтором загальноакадемічного п'ятитомного видання «Правова система України: історія, стан та перспективи» (2008 (укр.), 2013 (англ.) та п'ятитомного видання «Правова доктрина України: у 5 т.» (2013 (укр.), 2015 (англ.)). Є відповідальним секретарем редакційної колегії 20-титомного видання «Велика українська юридична енциклопедія». Наразі друком вийшли тринадцять томів цього видання («Історія держави і права»,

«Філософія права», «Загальна теорія права», «Кримінальне право»). Активно публікуюся в виданнях, що входять до наукометричних баз даних Scopus та Web of Science, маю досить високий рівень індексу цитування в міжнародних наукометричних базах даних.

Є постійним учасником міжнародних та всеукраїнських конференцій, форумів, «круглих столів» та інших наукових заходів. Активний учасник багатьох робочих груп та науково-консультаційних рад при органах державної влади, професійних та громадських об'єднань, нагороджений численними відомчими та державними нагородами, член Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки. Є членом значної кількості редакційних колегій фахових наукових журналів. Голова редакційної колегії збірника наукових праць «Вісник Національної академії правових наук України», який у 2020 році першим серед видань гуманітарного спрямування ввійшов до наукометричної бази Scopus, співголова наукової ради журналу «Право України», наукового видання «Щорічник українського права», яке видається на англійській мові, міжнародного юридичного журналу «The Baltic journal of law» та інших.

Член Комісії з питань правової реформи, Науково-консультаційної ради Конституційного Суду України, Адміністративного комітету Національної ради України з питань розвитку науки і технологій, активно займаюся реформуванням академічної науки.

Заслужений діяч науки і техніки України (2004). Нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня (2020), Золотою медаллю Національної академії мистецтв України (2018), Медаллю Національної академії педагогічних наук України «Григорій Сковорода» (2018). Відзначений Почесною грамотою Верховної Ради України (2003), Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2010), Почесною грамотою Міністерства освіти і науки України (2006), Подякою Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини (2018), Відзнакою Національної академії наук України (2017), Відзнакою Голови Конституційного Суду України (2017), Почесним знаком Служби безпеки України (2009), Подякою Служби Безпеки України із врученням нагрудного знаку (2018), Почесною відзнакою Національної академії аграрних наук України (2018), Пам'ятною відзнакою до 100-річчя НАН України (2018). Відмінник освіти України (2001), лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2011), Премії імені Ярослава Мудрого (2004, 2011), Видатний юрист (2012).

22.09.2021 р.

О. В. Петришин

Конкурсній комісії
з відбору кандидатур
на посаду судді
Конституційного Суду України
Петришина О. В.

Мотиваційний лист

Усвідомлюю відповідальність Конституційного Суду України та судді єдиного органу конституційного контролю за додержанням принципів та норм Конституції, забезпечення стабільності конституційного устрою та демократичних інституцій, євроінтеграційних прагнень України, реалізації принципу верховенства права, захисту прав і основоположних свобод людини.

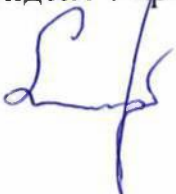
Розумію, що нинішній стан інституту конституційної юрисдикції в Україні вимагає цілеспрямованих зусиль для подолання кризових явищ, кардинального підвищення ефективності та якості його діяльності, застосування позитивних напрацювань як вітчизняної конституційної науки, так і досягнень європейського конституціоналізму.

За час моєї роботи Національна академія правових наук України отримала новий поштовх до реформування та розвитку. Здобув значний досвід у розробці законопроектів щодо внесення змін до Конституції, роботи у складі конституційних комісій, робочих груп при Комітетах Верховної Ради України, Кабінетові Міністрів, міністерствах. За моєї участі підготовлено великий обсяг наукових експертиз та висновків, концепцій реформування та розвитку законодавства. Сьогодні працюю у складі Комісії з питань правової реформи при Президентові України, є членом науково-консультативних ради при Конституційному Суді України та Верховному Суді.

Мої наукові праці побудовані на сучасних підходах до праворозуміння, правозастосування, тлумачення права, правової аргументації, напрацюваннях основоположних європейських документів з питань захисту прав людини, стали складовою підготовки фахівців у галузі правознавства. Маю досвід співпраці з міжнародними організаціями (ОБСЄ, USAID та інші), європейськими університетами та конституційними судами Польщі, Литви та інших країн.

Виходячи з того, що Конституція України покладає на Президента обов'язок гарантування державного суверенітету, територіальної цілісності, прав і свобод людини і громадянина, вважаю для себе необхідним прийняти участь в конкурсі для відбору кандидатур на посаду судді Конституційного Суду України щодо осіб, яких призначає Президент України.

22.09.2021 р.

 Олександр Петришин